

Símun Absalonsen – en frisk fyr

Absalonsen, der har gjort sig til advokat for Eik Banki, mener, at fradrag er noget, der kan forhandles om. Nu antyder han, at Skattamálið var faldet anderledes ud, om banken blot havde tilgodeset Finansiel Stabilitet med en andel i fradraget.

Jørn Astrup Hansen

Direktør i Eik Banki 2010-11

Den 3. februar 2017 afgjorde TAKS, langt om længe, at Eik Banki ikke har fradrag for underbalancen på 514 mio. kr. i den gamle bank. Det bør ikke undre nogen; underbalancen udgjorde Finansiel Stabilitets tab under den ubegrænsede statsgaranti. Som garant tog Finansiel Stabilitet det tab, som uden garantien ville have påhvilet bankens indskydere.

Skattamálið er en simpel sag: Eik Banki, der overtog aktiverne til dagsværdi, havde ikke noget tab på den gamle bank; altså kan banken ikke foretage fradrag for tab. Underbalancen repræsenterede ikke goodwill men Finansiel Stabilitets tab under statsgarantien; altså kan banken ikke afskrive underbalancen som goodwill.

Det fremgår alt sammen klart af bankens reviderede og offent-

liggjorte regnskab for 2010-11, som alle og enhver – også TAKS – kunne gøre sig bekendt med. I oktober 2010 indskød Finansiel Stabilitet 2 mia. kr. i et nystiftet selskab, der indtrådte i den gamle banks simple forpligtelser, 11.479 mio. kr. Selskabet overtog den gamle banks aktiver for 10.965 mio. kr. og fik i sin åbningsbalance således en egenkapital på 1.486 mio. kr.

Selvfølgelig har den nye bank ikke fradrag for den gamle banks underbalance (som Eik efter skattetekniske justeringer opgjorde til 477 mio. kr.). Símun Absalonsen [Sosialurin, 4.12.2019] synes at mene, at retten til at bringe underbalancen til fradrag i den nye banks skattepligtige indkomst var noget, der skulle lægges arm om – noget, der kunne forhandles.

Det er TAKS, ikke KvF, der sætter os i skat

Absalonsen antyder, at Eik Banki sikkert kunne have beholdt sit fradrag, såfremt KvF blot havde valgt en anden vinkel på sine udsendelser! Det er jo det rene vrøvl. Enten er der, eller også er der ikke, fradrag for underbalancen. Her var ikke fradrag.

Fra første færd var TF Holding vidende om, at der ikke var fradrag. I marts 2011 indhentede TF Holdings ledelse et notat om de skattemæssige konsekvenser af

rekonstruktionen af Eik Banki. Notatet, der ikke opfyldte TF Holdings hede ønsker om et fradrag, blev lagt ned i bunden af skrivebordsskuffen. Fem år senere fandt TF Holding det for godt at orientere bankens bestyrelse om notatet.

Kan Absalonsen mon forklare os, hvorledes det faktiske forløb, således som det er gengivet ovenfor, kan give anledning til fradrag i den fortsættende bank for underbalancen ved den gamle banks sammenbrud?

Tyv tror hvermand stjæler

Absalonsen insinuerer, at Finansiel Stabilitet, der i 2015 afhændede sin aktiepost i banken, ville have stillet sig tilfreds med skattefradraget, blot man selv havde fået del i den. Denne Absalonsen er sandelig en frisk fyr. Mener Absalonsen virkelig, at Finansiel Stabilitet, et selskab ejt af den danske stat, ville have medvirket til at dræne den færøske landskasse for 90 mio. kr. svarende til værdien af et fradrag, som Finansiel Stabilitet anså for uretmæssigt? Ja eller nej.

Finansiel Stabilitets opfattelse var velkendt for bankens ledelse. Opfattelsen kommer her til udtryk i et referat fra et møde i bankens revisionsudvalg i marts 2014:

- Tabet på 514 mio. kr. er afholdt af Finansiel Stabilitet som garant for den gamle banks simple forpligtelser – ikke som aktionær i den fortsættende bank.
- Aktiverne er i bankens åbningsbalance optaget til dagsværdier. Tabet indgår således ikke

i regnskabet for den fortsættende bank.

Finansiel Stabilitet ændrede under forløbet ikke syn på fradraget. Hverken før, under eller efter aktiesalget. I bestyrelsens mødeprotokoller leder man i øvrigt forgæves efter et argument for, at der skulle være fradrag for underbalancen. Måske Absalonsen, ganske vist lidt sent, kan komme bankens ledelse til hjælp.

Exit Finansiel Stabilitet

Absalonsen gør et stort nummer ud af salget i 2015 af Finansiel Stabilitets ejerandel i banken. Salget er i sammenhængen uden enhver betydning. Men til ære for Absalonsen blot så meget:

Den 1. december 2015 købte TF Holding 30 pct. af bankens aktiekapital af Finansiel Stabilitet. På dette tidspunkt var Finansiel Stabilitet uden kendskab til TAKS' forunderlige afgørelse i juni 2015. I fem måneder havde banken undladt at indtægtsføre et skatteaktiv på 90 mio. kr., som TF Holding lige så længe have været bekendt med. Bankens ledelse havde forsømt sin positive oplysningspligt over for Finansiel Stabilitet. Det var stærkt kritisabelt.

Bankens bestyrelse blev på et møde i revisionsudvalget i august 2015 orienteret om, at TAKS havde bevilget banken et fradrag på 477 mio. kr. Referatet af mødet, som jeg ikke deltog i, blev fremlagt til underskrivelse og godkendt på et møde i udvalget den 18. december 2015. Samme dag begærede jeg indsigt i bankens korrespondance med TAKS.

Tidligt i januar 2016 havde jeg lejlighed til at gøre mig bekendt med, hvorledes banken over for

TAKS havde redegjort for et fradrag på 477 mio. kr. I umiddelbar fortsættelse heraf nedlagde jeg mit mandat i bankens bestyrelse.

Ikke tale, ikke se, ikke høre

Absalonsen opholder sig ved den skærpede tavshedspligt i lov om finansiel virksomhed. Tavshedspligten skal sikre, at banken ikke videregiver fortrolige oplysninger om sine kunder til tredjemand. Men den pålægger da ikke bankens medarbejdere m.fl. at iagttage tavshed om uregelmæssigheder i banken. Tværtimod. Efter omstændighederne kan der være pligt til at rapportere om uregelmæssigheder.

Finansiel Stabilitet orienterede den 29. januar 2016 Figgjarmálaráðið om Eik Bankis kontrolversielle skattefradrag. Eik Bankis bestyrelse reagerede ved at pålægge direktionen at belyse muligheden for at politianmelde mig og/eller Finansiel Stabilitet for brud på lov om finansiel virksomhed. Bankens ledelse gik i 2016 helt fra snøvsen.

Absalonsen bedyrer, at han ikke optræder som ghostwriter for andre. Nuvel. Når man kunne få den opfattelse, er grunden den, at Absalonsen helt åbenbart har let adgang til interne, fortrolige papirer i Eik Banki. Det må overraske, at der er en sådan lækage i banken, der nidkært indskærper tavshedspligten – efter omstændighederne med politianmeldelser.

Minningarorð

Ejvind var min bedste ven

Første gang jeg så ham var han bare en lille skeløjet dreng. Vi sejlede med skibet Dronning Alexandrine til Danmark. Men Ejvind var bange for at gå ombord, for det var skibet, hvor man sendte de får, som skulle slagtes. Så han troede, han skulle sendes til slagtning. Og uden tegnsprog var det svært at forklare. Men til sidst forstod han, at vi var 4 døve, der skulle til København og gå på skole.

Ejvind og jeg delte køje ombord på skibet.

Vi gik i skole og havde lidt hjemve. Det var skønt at komme hjem til Færøerne på ferie, og vi ville gerne blive, men vi skulle jo tilbage på skolen, det var også rart at være sammen med andre døve og tale tegnsprog.

Efter nogen tid skulle vi ud på

Slår le. Ejvind bagved min lillebror Piddi

vores første togtur, vi skulle til Fredericia skolen.

Ejvind havde sengeplads 32, jeg havde nummer 21.

Og igen delte vi somme tider seng. Vi var ligesom brødre. Men hvis plejemor opdagede det fik vi smæk, hun forstod ikke, at på Færøerne var det helt normalt at mange børn delte seng.

En dag var seng nummer 32 tom. Jeg var bange og spurgte plejemor, hvor Ejvind var. Han skulle opereres i Kolding for sin skelen. Jeg var glad, da han kom tilbage, men han havde forbindinger i hele hovedet.

Tiden gik og snart var døveskoletiden forbi. Vi skulle konfirmeres i Fredericia, og vores mødre og mostre kom til Danmark for at vær med. Døveskolens forstander sørgede for, at deres billet blev betalt.

Det var altid rart at rejse hjem til Færøerne og besøge familien. Vores familier havde meget sammen, og vi holdt af hindanden. Jeg havde også et godt forhold med brødrene Hermundur og Marni.

I Danmark fik vi begge læreplads hos den samme snedker og fortsatte vores uddannelse sammen.

I Sønderjylland engagerede vi os i døveforeningen. Ejvind blev hurtigt næstformand, jeg var kasserer.

Så var det tid til at finde en arbejdsplads, og vi var så heldige også at kunne arbejde det samme sted, Vamro.

Vi egnagerede os også i døve-menigheden, vi sad begge i menighedsråd i ca 20 år. Ejvind var formand, jeg var næstformand.

Vi var mange på arbejdspladsen også Caje. Vi var mange der holdt sammen. Også da jeg flyttede til Fredericia blev vi ved med at besøge hindanden. Det var altid hjerteligt.

Men til sidst blev han syg og tynd. Det var hårdt at se, at min ven var ved at blive træt. Han havde det hårdt til sidst. Det er godt, at han nu har fået fred.

Vi er mange, der vil savne ham.

Han får en hilsen med på sin sidste rejse fra mig. Han har været verdens bedste ven.

Hilsen fra bedst ven Kjartan Kollstein